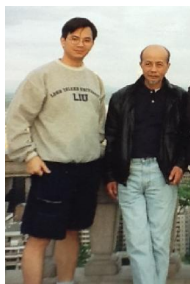

Lên đường viết bi kịch nuôi con

Tác Giả: La Quác Tâm / Ngái Viát
Chúa Nhật, 17 Tháng 6 Năm 2012 07:18

Ba tôi mất đã 7 năm rồi. Mỗi lần đến dịp Father's Day và ngày giỗ của ba là tôi nhớ ba tôi nhớ hơn.

Hình kỷ niệm tác giả với ba. (Hình: La Quốc Tâm cung cấp)

Cuộc đời của ba trải qua nhiều gian nan cực khổ, nhưng cha bao giờ thấy ba than thân trách phận. Ba phục vụ 20 năm trong quân đội cho đến khi mất nước thì đi công tác ở nước ngoài Bắc. Sau hơn 8 năm, ba trở về với gia đình trong tình thân tửu tửy.

Vì tình yêu lại của con cái, ba mất bản sao đó mà ba tôi lại lên đường viết bi kịch để lo cho đám anh em tôi bên đây. Ba từ Mỹ vào giữa thập niên 80 khi tuổi ngoài 50, không nghề chuyên nghiệp, chỉ có hai bàn tay trắng, và 4 đứa con còn trong tuổi đi học.

Ba được giới thiệu đi làm thợ máy mài kim cương, mất việc làm với đồng lương rất ít. Nhưng ba vui vẻ nhận làm. Hàng ngày ba phải đi hai tuyến đường xe bus để đi hằng. Mùa Đông trời lạnh tuyết, ba tôi cũng nhận lái ra trạm xe bus cho khách đứng giữa đường đông lạnh. Nhiều lúc tôi thấy cha sống ở khu apartment, tôi nhìn hình ảnh người cha già cầm túi đi làm, cầm trong tay cái túi giấy màu nâu mà trong đó chỉ là hai lát bánh mì kẹp với thịt nguội.

Ba tôi rất hiền và ít nói. Có một lần ba tôi phẫn nộ la người anh của tôi là không được nghề học. Anh tôi lúc đó đang học đại học, muốn nghề học mất thì gian khổ với ba lo cho mấy đứa em bên đây và công nghiệp gia đình vì cho mình đường viết biên cho đám em còn ở Việt Nam. Sau đó, ba

Lên đồng vớt biển nuôi con

Tác Giả: La Qu&c Tâm / Ng&i Vi&t
Chúa Nhật, 17 Tháng 6 Năm 2012 07:18

gi&i thích là ba lo đ& c, ba xin làm thêm gi& ph& tr&i và làm c& ngày Th& B&y n&a. Vi&c h&c hành đ&i v&i ba tôi là đ&i u r&t quan tr&ng.

Nh&ng lúc h&ng cho lên l&ng thêm 0.25-0.50 cents m&t gi&, ba tôi vui l&m. Kho&ng hai hay ba tháng, ba bi&u ng&i anh l&n ch& ba v&i t&i tôi đi Chinatown, & New York. Tr& c là gi&i ti&n v& cho m& & Vi&t Nam, sau là đ&n anh em tôi đi ăn ph&. Nh& l&n đ&u tiên ba kêu tô ph& cho tôi, sao l&i có giá s&ng, r&i rau m&t đĩa riêng? Th&y tôi quá b&ng& không bi&t b& rau. Ba tôi ch&c t&i tôi, “H&i & Vi&t Nam m&i bu&i sáng không có ăn ph& à?” Ba tôi th&a bi&t r&ng cha thì đi tù, m& v&i b&y con còn nh&, thì có c&m ăn là ph&c đ&c ông bà r&i nói chi đ&n tô ph&. Ba nói xong thì ba và t&i tôi cùng c&i.

Ngày tháng s&ng bên ba th&t êm đ&m, t&i tôi không c&n ph&i lo vi&c đi làm ki&m ti&n vì có ba lo h&t m&i th&. R&i m&t đ&a, hai đ&a và c& b&n anh em tôi đ&u ra tr&ng.

Khi t&i tôi thành đ&t thì ba đã già r&i, không s&ng đ&c v&i con cháu bao lâu. Tôi ch&a tr& đ&c và không bao gi& tr& đ&c công đ&c sinh thành đ&ng đ&c c&a ba.

M&t ba, là m&t m&t đ&m t&a r&t l&n trong đ&i tôi.

Bây gi& đ&u tôi có th& làm cho ba vui là lo cho các con tôi nh& ba đã t&ng lo cho anh em tôi. Câu “b& đ&i b& đ& c&ng c& đ&i con” tôi đ&c đâu đó, đã nói lên đ&c r&t nhi&u v& ba tôi.

Nh& ba mùa Father's Day 2012